

OLAV ANTON THOMMESSEN
THE HERMAPHRODITE

ACD5049

OLAV ANTON THOMMESSEN

HERMAFRODITTEN

EN KAMMEROPERA I SYV DELER

Kammeroperaen HERMAFRODITTEN ble til i årene 1970-1980. Den består av syv frittstående kammerverk, som til sammen utgjør et scenisk hele, med tekster av D. H. Lawrence, Isidore Ducasse og fra Det hemmelige evangelium etter Markus. Verket er formet som en ballett-opera for seks solo sangere, to skuespillere, dansere og kammerorkester. Deler av verket ble uroppført i 1976 ved Vadstena-Akademien i Sverige med koreografi av Mats Isaksson. Senere ble hele operaen fremført ved Festspillene i Bergen og ved Kungliga Operan i Stockholm.

The Hermaphrodite

A chamber opera in seven parts

THE HERMAPHRODITE was composed between 1970-1980. The chamber opera consists of seven independent chamber works which, when performed in succession, comprise an scenic whole. Texts by D. H. Lawrence, Isidore Ducasse and from The Secret Gospel of Mark. The work is conceived as a ballet-opera and requires six soloists, two actors, dancers and a chamber ensemble.

A part of the opera was first performed at the 1976 Vadstena Academy in Sweden. The choreography was by Mats Isaksson. The entire opera was later performed at the Royal Swedish Opera and at the Bergen International Festival in Norway.

AKT I (CD 1)

1 DET HEMMELIGE EVANGELIET/THE SECRET GOSPEL 12:56

Oppvåkningen/The Awakening

En rituell overtyre der historien om Lazarus oppstandelse er en allegori på den våknende seksualitet i hovedpersonen. Det indre seksuelle mennesket - den kvinnelige siden, eller anima - våkner, og dette fører til erkjennelse av nye sider ved ens personlighet. Scenen slutter med at den indre persona (Lazarus) og den ytre personlighet (Jesus) forenes og går ut av begravelseskammeret som hermafroditt.

A ritual overture in which the story of Lazarus' awakening is treated as an allegory of the emergence of sexuality in the main character. The inner sexual being - the Anima or female side - awakens. This leads to an awareness of new aspects in his personality. The scene concludes with the inner persona (Lazarus) being united with the external persona (Jesus), and they emerge together from the burial chamber and assume the hermaphrodite.

2 HERMAFRODITTEN/THE HERMAPHRODITE 33:08

Erkjennelsen/The Confession 09:08

Hermafroditten sover ensom i en lund. Han er trett av livet og skamfull over å vandre blant vesener han ikke ligner. Fortvilelsen har vunnet hans sjel.

In a grove surrounded by flowers slumbers the hermaphrodite, sound asleep, drenched with his tears. Weary of life and ashamed to walk among beings that do not resemble him, despair has won his soul.

3 Angrepet/The Attac 04:27

Fordi han er annerledes blir Hermafroditten angrepet av fire maskerte menn. De binder og pisker ham. Han snakker til dem med en visdom som vitner om innsikt i menneskesjelen. De angrer, befrir ham og ber om forlatelse.

Four masked men throw themselves upon him and tie him. The whips harsh lash slashes at his back. He began to smile while scourged and spoke to them with such feeling - displaying vast erudition for one who had not yet crossed the threshold of youth. His captors - shaken to the core by what they had done - unbounded his battered limbs and fell on their knees begging forgiveness.

4 *Begjæret/Desire* 05:29

Et forelsket par vandrer i en platan-allé. Hermafroditten betrakter dem og føler seg splittet. Han tiltrekkes av begge.

Whenever he sees a man and a woman stroll along some lane of plane-trees he feels his body cleave in twain and each new part strain to clasp one or other of the strollers; but it is only a hallucination. This is why he mingles neither with men nor women: his excessive modesty prevents his bestowing his glowing compassion upon any being.

5 *Drømmen/The Dream* 06:42

Hermafroditten ligger i en herlig omfavnelser med et menneske. Men det er bare en drøm - det er morgentåken han knuger i sine armer.

The branches bend their lofty tufts over him to protect him from the dew, and the wind, twanging the strings of its tuneful harp sends blithe strains across the universal silence towards his closed eyelids. He dreams he is happy; that his corporeal nature has changed; or at least that he has flown off upon a purple cloud or to another sphere peopled by beings of the same kind as himself. May his illusion last until dawn's awakening! He dreams the flowers dance round him in a ring like immense demented garlands, and impregnate him with their balmy perfumes while he sings a hymn of love, locked in the arms of a magically beautiful human being. But it is merely twilight mist he embraces, and when he wakes their arms will no longer be entwined.

6 *Søvnen/Sleep* 04:19

Hermafroditten søker tilflukt i søvnen. Han avskjermer seg fra den ytre verden. Det er bare slik han kan være lykkelig.

Awaken not, hermaphrodite. Do not wake yet, I beg you. Why will you not believe me? Sleep...sleep forever. May your breast heave while pursuing the chimerical hope of happiness - that I allow you. Sleep...sleep forever. But do not open your eyes. Ah! do not open your eyes! Farewell, hermaphrodite. I shall not fail to pray Heaven daily for you (were it for myself, I would not pray at all). Peace be in your bosom!

7 *Epilog* 03:03

AKT II (CD 2)

1 ET KONSERTKAMMER/A CONCERT CHAMBER 08:34

Marerittet//Bad Dream

Hermafroditten har mareritt. Den innestengte personligheten våkner gradvis og møter hverdagen med angst og forferdelse. Det topper seg og han faller sammen i hysterisk latter.

The hermaphrodite is plagued with bad dreams. The inhibited being gradually wakes up but is filled with anxiety and despair. The unpleasantness increases and he collapses into hysterical laughter.

2 GJENSIDIG/MUTALLY 07:05

Innsikten/Insight

Hermafrodittens to sider (personligheten og personaen) søker harmoni ved å leke med hverandre, men først ved hjelp av en impuls utenfra kan de erkjenne sin splittelse og derigjennom komme til innsikt.

The dual nature of the hermaphrodite seeks harmony through play, but it is only when confronted with an external impulse - which enables him to accept his duality - that he attains insight.

3 EKKO AV ET EKKO/ECHO OF AN ECHO 16:39

Møtet/The Meeting

Hermafroditten kan for første gang få kontakt med et annet menneske. Til å begynne med er det sjokkartet, men så begynner en forsiktig tilnærming.

The hermaphrodite meets a fellow being. Initially it appears as a shock, but slowly and carefully they approach one another.

4 OVERTONEN/THE OVERTONE 12:39

Kjærligheten/Love

Kjærlighetserklæring til den elskede. Hermafroditten møter det andre mennesket med toleranse og kjærlighet. Dobbeltrollen, som tidligere var et destruktivt forhold i hovedpersonen, blir nå mestret og vist frem for å inkludere det andre mennesket. I et lyrisk stemningsbilde ser vi nå fire personligheter i full harmoni: Pan/Jesus og kvinne/nymfe.

A declaration of love to the other. He meets his partner with tolerance, which eventually turns into feelings of love. His dual nature, which initially was so destructive, becomes strength to be shared and included with the other. In a lyrical atmosphere, four personalities emerge in full harmony: Pan/Jesus and Woman/Nymph.

5 MALDOROR 12:58

Orgien/The Orgy

Fra en klippe betrakter vi et skipbrudd der haier fråtser i seg menneskene som kaver i vannet. En enorm hunnhai kommer. Svømmeren kaster seg ut fra klippen med en stålkniv. De dras mot hverandre og parer seg i de kokende bølgene. "Jeg hadde endelig funnet noen som lignet meg selv. Hun hadde legninger som mine egne. Jeg hadde møtt min første elskede!"

From the heights of a cliff, we witness a shipwreck where sharks are busy devouring the survivors. An enormous female shark approaches. A swimmer throws himself naked from the cliff into the raging water all the while clutching his steel knife. They are attracted to one another and are joined in a hideous coupling in the boiling sea. "I had at last met someone who resembled my self. I had met my first love!"

Oslo Sinfonietta

Christian Eggen, conductor

Eir Inderhaug, recitation (CD 1, tracks 2-6, CD 2, track 4), sopran (CD 2, tracks 1-2)

Isa Katharina Gericke, soprano (CD 1, track 1-6, CD 2, tracks 2, 4)

Anna Elisabeth Einarsson, mezzo-soprano (CD 1, track 2-6, CD 2, track 3)

Nils Harald Sødal, recitation (CD 1, track 2-6, CD 2, tracks 4-5),

tenor (CD 1, tracks 1-6, CD 2, tracks 3-4)

Espen Fegran, baritone (CD 1, tracks 1-6)

Ketil Hugaas, bass (CD 1, tracks 1-6)

Christian Eggen, recitation (CD 2, track 5)

Flute: Randi Krogvold Lundqvist, Anne Strand Heistø, Inger Johanne Berg, Vivian Ellefsen

Obo: Gro Britt Skarseth

Clarinet: Bjørn Nyman, Anne Sofie Halvorsen, Gjertrud Pedersen

Bassoon: Frode Carlsen

Horn: Tone Reichelt

Saxofon: Lars Lien

Trumpet: Kåre Magnar Hagen, Andreas Karlsen

Tuba: Thomas Røisland

Harp: Ellen Sejersted Bødtker

Percussion: Einar Fjærvoll, Kjell Tore Innervik, Ellen Eriksen,

Håkon Stene, Thorbjørn Ottersen, Heming Valebjørg

Organ: Petter Kragestad

Piano: Bjarne Sakshaug

Violin: Odd Hannisdal, Kathrin Kolbanowicz

Viola: Einy Langmoen, Bendik Foss

Cello: Katharina Hager

Double Bass: Håkon Thelin

Akt I/Act I

OPPVÅKNINGEN/AWAKENING

(Det hemmelige evangeliet)/(The Secret Gospel)

Så kom de til Bethanien. Og en kvinne hvis bror nylig hadde dødd var der. Hun kom frem og la seg ned foran Jesus og sa til ham: «Du, Davids sønn, forbarm deg over meg.» Men disiplene forhindret henne. Jesus ble forarget og fulgte henne inn i haven til det stedet der brorens gravsted lå. Med det samme gikk Jesus inn der ynglingen var og Jesus strakk ut sin arm og vekket ham fra døden og grep hans arm. Men ynglingen så på Jesus og elsket ham. Han ba om tillatelse til å være sammen med ham. De kom ut fra gravstedet og de kom til ynglingens hus fordi han var rik. Og etter seks hele dager fortalte Jesus ham det han måtte gjøre, og om kvelden kom ynglingen frem til ham ikledd et lintøysklede over hans nakne kropp. Og de var sammen hele kvelden fordi Jesus lærte ham alt om Guds Rike mysterier. Da sto Jesus opp og krysset over til Jordanelvens andre bredd.

Utdrag fra *Det hemmelige evangeliet* etter Markus, funnet i Nag Hammadi, 1945.

“And they come into Bethany. And a certain woman whose brother had died was there. And, coming, she prostrated herself before Jesus and says to him, “son of David, have mercy on me”. But the disciples rebuked her. And Jesus, being angered, went off with her into the garden where the tomb was, and straightway, going in where the youth was, he stretched forth his hand and raised him, seizing his hand. But the youth, looking upon him, loved him and began to beseech him that he might be with him. And going out of the tomb they came into the house of the youth, for he was rich. And after six days Jesus told him what to do and in the evening the youth comes to him, wearing a linen cloth over his naked body. And he remained with him that night, for Jesus taught him the mystery of the Kingdom of God. And thence, arising, he returned to the other side of the Jordan.»

From *The Secret Gospel* of Mark, discovered in Nag Hammadi, 1945

ERKJENNELSEN/THE CONFESSION

(Hermafroditten)/(The Hermaphrodite)

Der borte i en lund omkranset av blomster utstrakt på gresset som fuktes av hans tårer, hviler hermafroditten i dypeste søvn.

Månen kjærtegner
ynglingens myke form med
sine bleke stråler.

Mannlig kraft lyser
fra hans ansikt, men samtidig
røper den en himmelsk jomfrus
ømheter. Intet ved ham virker naturlig. Muskelknuter
som vrenget tau bryter seg
frem over de harmoniske
konturer av en kvinnelig form.
Musklene er hans jernrustning.
Det ser ut som han lett kan tre seg ut av den.

En arm holder han bøyd
over pannen mens han presser
den andre mot brystet som
for å dempe slagene av et
hjerter stenget for all fortrolighet
og tynget av en evig hemmelighets
pressende byrde.

Trett av livet og skamfull
over å vandre blant vesener som
han ikke ligner, har fortvilelsen
vunnet hans sjel og han streifer
ensom omkring som en tigger i
dalen.

Allment betraktes han som gal...

Over there in a grove
surrounded by flowers
slumbers the hermaphrodite,
sound asleep, drenched with his tears.

The moon´s pale beams caress his smooth youthful form.

His features manifest the manliest vigor coeval with a heavenly virgin´s grace. Nothing in him appears natural, not even the muscles of his body, which force their way across the harmonious contours of feminine forms. His muscles act as his armor, which he can easily cast off.

One arm curves over his forehead, the other hand rests against his breast as if to repress the beat of a heart closed to all confidences and fraught with the weighty burden of an eternal secret.

Weary of life and ashamed to walk among beings that do not resemble him, despair has won his soul and he wanders alone like a beggar in the valley.

He is generally taken for a madman.

ANGREPET/THE ATTAC

(Hermafroditten)/(The Hermaphrodite)

Fire maskerte menn kastet
seg over ham og bandt ham
så hardt at han knapt kunne røre
på seg. Piskens harde remmer slo
ned og rev store sår i hans rygg.
Han lo under slagene. Han begynte
å tale til dem med en visdom som vitnet
om en omfattende kjennskap til
menneskesjelen... Og alt dette fra en
så ung.

De fire angriperne ble etter hvert
forferdet over det de hadde gjort
og de befridde hans brukne lemmer.
De kastet seg foran ham og ba om
tilgivelse. Dette fikk de, og de
fire fjernet seg i en ånd av
ærbødighet som normalt er
uforenlig med den menneskelige natur.

Four masked men threw themselves upon him and bound him, so that he could move only his legs. The whips harsh lash slashed at his back. He began to smile while scourged and spoke to them with such feeling - displaying vast erudition for one who had not yet crossed the threshold of youth.

His captors - shaken to the core by what they had done - unbounded his battered limbs and fell on their knees begging forgiveness. This was granted, and they left, marked by a reverence not usually bestowed on men.

BEGJÆRET/DESIRE

(Hermafroditten)/(The Hermaphrodite)

Hver gang han ser en mann og
en kvinne vandre hånd i hånd
nedover en platanallé, merker han
hvordan hans kropp kløves i to og
hver nyskapt del søker å omfavne
den ene eller den andre av de to
som går. Det er derfor han blander
seg hverken med menn eller med kvinner
og han forskanser seg bak sin
selvforelskelse. Han holder frem
i sin ensomhet, med smerten til
selskap, uten å finne trøst.
Han finner seg ikke i fromme kyss

på sitt hår som dufter av fjellenes
vindkast fra andre menneskelepper.

Whenever he sees a man and a woman stroll along some lane of plane-trees he feels his body cleave in twain and each new part strain to clasp one or other of the strollers; but it is only a hallucination. This is why he mingles neither with men nor women: his excessive modesty prevents his bestowing his glowing compassion upon any being. So he shelters behind his self-respect and persists in remaining alone with pain as his companion, finding no solace. He does not accept chaste kisses on his hair - which has the odor of the mountains - or on his lips, from any other human.

DRØMMEN/THE DREAM

(Hermafroditten)/(The Hermaphrodite)

Grenene senker sitt
frodige løvverk for å
beskytte ham mot dugg og nattevinden,
som lar sine melodiske harpestrenger
klinge med lyse harmonier gjennom
den altomfattende stillhet mot
hans lukkede øyelokk.

Han drømmer at han er lykkelig,
at hans kroppslige natur er forandret,
eller minst at han flyter på en
purpursky til en annen sfære
der vesener lik ham selv bor.
Akk! Måtte hans drøm vare til daggry.

Han drømmer at blomstene
danser omkring ham som veldige og
foryrkte kranser og de bader ham
med sin parfumerte pust, mens han
ligger låst i en herlig omfavnelse

med et menneske av overveldende
skjønnhet som han tilber med en elskovs
sang. Men det er bare morgentåken
som han knuger i sine armer og når
han våkner vil deres armer ikke lenger
være sammenflettet.

The branches bend their lofty tufts over him to protect him from the dew, and the wind, twanging the strings of its tuneful harp sends blithe strains across the universal silence towards his closed eyelids.

He dreams he is happy; that his corporeal nature has changed; or at least that he has flown off upon a purple cloud or to another sphere peopled by beings of the same kind as himself. May his illusion last until dawn's awakening!

He dreams the flowers dance round him in a ring like immense demented garlands, and impregnate him with their balmy perfumes while he sings a hymn of love, locked in the arms of a magically beautiful human being. But it is merely twilight mist he embraces, and when he wakes their arms will no longer be entwined.

SØVNEN/THE SLEEP

(Hermafroditten)/(The Hermaphrodite)

Sov videre, hermafroditt, våkn ikke,
jeg bønnfaller deg. Hvorfor nekter
du å tro på meg? Sov... Sov evig.

Ditt bryst hever se og
faller mens du forsøker å tro
på en eterisk lykke. Det unner
jeg deg.

Sov... Sov evig, men la dine
øyne ikke åpne. Å nei, åpne ikke
dine øyne.

Farvel hermafroditt.
Ikke en dag skal gå uten at jeg ber
til himmelen for din lykke. (Var det
for min egen skyld ville jeg ikke be).

Må freden få plass i ditt bryst.

Awaken not, hermaphrodite. Do not wake yet,
I beg you. Why will you not believe me? Sleep...
sleep forever.

May your breast heave while pursuing the
chimerical hope of happiness - that I allow you.

Sleep...sleep forever.
But do not open your eyes. Ah! do not open your eyes!

Farewell, hermaphrodite. I shall not fail to pray
Heaven daily for you (were it for myself, I would not
pray at all).

Peace be in your bosom!

Teksten i *Hermafroditten* er hentet fra «Les Chants de Maldoror» (1869)
av Isidore Ducasse («Le comte de Lautréamont»).

Oversettelsen av Maldoror av de Lautréamont til engelsk er gjort av
Alexis Lykiard. Gitt ut av Allison & Busby, London.
The lyrics of *The Hermaphrodite* are from Isidore Ducasse: «Les Chants
de Maldoror» (1869) («Le comte de Lautréamont»).

The english translation of Maldoror of de Lautréamont is by Alexis
Lykiard. Published by Allison & Busby, London.

EPILOG/EPILOGUE

(Hermafroditten)/(The Hermaphrodite)

Akt II/Act II

MARERITTET/BAD DREAM

(Et konsertkammer)/(A Concert Chamber)

Thought/Tanke

Initiation/Igangsettelse

Contagion/Smitte

Expansion/Utvidelse

Contamination/Forurensning

Infection/Betennelse

Definition/Beskrivelse

Purification/Renselse

Clarity/Oppklaring

Action/Handling

We are all interactive, independent energy fields.

INNSIKTEN/INSIGHT

(Gjensidig)/(Mutally)

MØTET/THE MEETING

(Ekko av et ekko)/(Echo of an Echo)

KJÆRLIGHETEN/LOVE

(Overtonen)/(The Overtone)

Når jeg møter en mann, vil jeg se inn i pupillen på hans øye, for å lete etter en faun. Mang en død faun har jeg sett, som døde kaniner, liggende forgiftet langs stiene. Og mang en død nymfe, lik svaner som ikke kunne fly, og som hundene bet i hjel. Men jeg vil la fingeren glide hen over solskinnnet jeg har trukket gjennom min kropp... Stryke over det i fryd over å være kledd. Jeg vil se min mann i øynene for å finne faunen som litt etter litt kommer så henrykt springende og når jeg tumler vilt omkring i bakkene med Dionysos og kommer hjem som en bie, som har rullet seg i krokusens gule mel, så må han se underet ved meg og gjøre brød av det.

Men jeg er nymfe og en kvinne, og min er Pan, og min er Kristus. Når jeg går i solskinnnet i min klededrakt blant mine neste, - er jeg kristen. Men når jeg løper avkledd gjennom de mørkt duftende skoger helt alene - er jeg Pans nymfe. Og Pan gir meg mine barn og min fryd, og Kristus gir meg min stolthet. For Pan er jeg nymfe, for Kristus er jeg kvinne.

Og Pan er i mørket og Kristus i det bleke lys. Og natten blir aldri til dag. Og dagen blir aldri til natt. Men side om side skal de gå... Dag og natt... Natt og dag. Alltid for seg, alltid sammen. Pan og Kristus. Kristus og Pan.

When I meet a man, I shall look down the pupil of his eye, for a faun. Many a dead faun I have seen, like dead rabbits poisoned lying about the paths, and many a dead nymph like swans that could not fly and the dogs destroyed. For I want to finger the sunshine and I have drawn through my body, stroke it, and have joy of the fabric. I shall look in the eyes of my man for the faun. And after a while it will come, joyfully skipping - and when I run wild on the hills with Dionysus, and shall come home like a bee that has rolled in floury crocuses, he must see the wonder on me, and make bread of it. But I am a nymph and a woman, and Pan is for me, and Christ is for me. So when in the sunshine I go in my robes among my neighbours, - I am a Christian. But when I run robeless through the dark-scented woods alone, - I am Pan's nymph. And Pan will give me my children and joy, and Christ will give me my pride. To Pan I am a nymph, to Christ I am a woman. And Pan is in the darkness, and Christ is in the pale light. And night shall never be day, and day shall never be night. But side by side they shall go, day and night, night and day, forever apart, for ever together. Pan and Christ, Christ and Pan...

Utdrag fra D.H. Lawrence: «Overtonen» (1933).

Excerpts from D.H. Lawrence: «The Overtone» (1933).

ORGIE/THE ORGY

(Maldoror)/(Maldoror)

Jeg sto på klippen. Orkanen rev i mitt hår og dro i min kappe. Jeg stirret ekstatisk på stormens kraft og på hvordan den angrep skibet under meg. Jeg fulgte spent og begeistret med fra det øyeblikk skibet slapp ankeret og helt til det oppsluktet og ble til et skjebetungt plagg som dro alle ikledd det ned i havets innvoller.

Mange av de som var om bord dukket opp til overflaten. De grep fatt i hverandre, to og tre sammen, men de reddet ikke hverandre me dette snarere forhindret de hverandre og snak som lekkende spann.

Hva er dette! En stø hær skjærer seg ilende gjennom bølgende. De er seks. Deres finner er spenstige. De bryter seg en bane gjennom det kokende hav. Haiene laver straks en egglos omelett av menneskene som veiver fortvilende med lemmene. Haiene rasende øyne lyser opp den blodige scenen.

Men se der borte, ved horisonten! Det ser ut som en tornado som nærmer seg! For en kraft! En enorm hunnhai kommer for å spise rått, kaldt kjøtt! Hun raser av sult. Haiene kjemper.

Svømmeren kastere seg naken ned i sjøen fra klipperhøyden og beveger seg mot det favede feltet. Hele tiden holder han fast på stålkniven. Svømmeren og hunnhaien befinner seg nu alene. De betrakter hverandre en stund. Begge av forbauselse over den andres grusomme blikk. De svømmer i sirkler. Da glir de mot hvearndre med gjensidig tillit og beundring. Hunnhaien skiller bølgene med sine armer. Hun slår i vannet med armene. Begge holder pusten. De dras mot hverandre som to magneter, og kysser hverandre så ømt som bror og søster.

Kjødlig begjær følger. To kraftige virile lår omfavner udyrets klebrige hud som to igler. Armer og finner fletter seg omkring den begjærte som dekkes av elskov. Hals og bryst smelter sammen til en havgrønn masse med lukt av sjøgress.

Midt i orkanen, lynbelyst, bruker de kokende bølger til bryllupsseng, begge båret opp som i en vugge. De velter, en rundt den andre, ned mot havets endeløse dybder, og forenes i en lang, opphøyet, avskyelig parring. "Jeg hadde endelig funnet noen som lignet meg selv. Hun hadde legninger som mine egne. Jeg hadde møtt min første elskede!"

Standing on the rock while the hurricane lashed at my hair and cloak, I ecstatically watched the full force of the storm hammering away at the ship, under a starless sky. In triumphant fettle I followed all the twists and turns of the drama - from the instant the vessel cast anchors until the moment she was swallowed up within the fatal garment

which dragged those whom it clothed like a cloak, down into the bowels of the sea. Some of those who had been borne overboard reappeared on the surface. They clung to one another, grappling in twos and threes. Their movements were hampered and they sank like cracked beakers.

What is this army of marine monsters swiftly slicing through the waves? There are six of them, with sturdy fins that cut a path through the heaving waves. The sharks soon make and eggless omelets of all the human beings who flail their four limbs in desperation. Their savage eyes sufficiently illumine the scene of carnage.

But what is this new turmoil in the water, yonder on the horizon? A waterspout approaching, perhaps? An enormous female shark is coming to partake of cold boiled beef. She is raging, ravenous.

A battle ensues between her and the others. The man throws himself naked off the rock's summit into the sea and swims towards the pleasantly-tinted carpet, gripping his steel knife. Swimmer and female shark confront each other. For some minutes they stare warily at one another, each amazed to find such ferocity in the others stare. They swim, circling, neither losing sight of the other. Then of one accord, in mutual admiration, they slide toward each other, the female parting the water with her fins. He smites the surge with his arms - and both hold their breaths in deepest reverence. They fall upon one another like magnets, and embraced in a hug as tender as a brother's or a sister's.

Carnal desires soon followed. A pair of sinewy thighs clung to the monster's viscous skin, close as leeches and arms and fins entwined about the loved ones body, while throats and breasts soon fused into a glaucous mass reeking of sea-wrack. By lightning's light. The foamy wave their nuptial couch - borne on an undertow as in a cradle - they rolled over and over towards the unknown depths of the briny abyss - and came together in a long, chaste, hideous coupling!

"At last I had found someone who resembled me! She had the same ideas as I!...I was facing my first love!"

Teksten er hentet fra Canto II («Maldoror's sanger»).

The lyrics are from Canto II («Les Chants de Maldoror »).

Recorded 17-24 September 2006 in Jar Kirke
Producer and Editor: François Eckert
Balance Engineer: Geoff Miles
Additional tracking and mix: Sean Lewis

Scores:

Hermafroditten: NB Noter/National Library of Norway
Et konsertkammer/Gjensidig: © Copyright Edition Wilhelm Hansen AS

Photos: XXXX

Cover design: Martin Kvamme

Cover Photo: Artist: Bruno Walpoth
Titel: Hermaphrodite
Year: 2008

Material: Linden wood
Size: 182 x 48 x 34 cm

Photographer: Egon Dejori (Stork Design, www.storkdesign.it), Urtijëi in Val Gardena, South Tyrol, Italy
Copyright: the artist / Bruno Walpoth

Released with support from
Norsk Kulturråd, Oslo Kommune

© 2016 Oslo Sinfonietta
© Norwegian Society of Composers
All trademarks and logos are protected. All rights of the
producer and of the owner of the work reproduced reserved.
Unauthorized copying, hiring, lending, public performance
and broadcasting of this record prohibited.
ISRC: NOLFA1649010-120 · ACD5049 Stereo